

[Christmas Møller.]

gende Program af 1916; blev det ved Folketingsvalget i 1918 og er ved alle vore politiske Udtalelser og Ordførertaler siden da understreget, og ingen kan være i Tvivl om, at vi mener, at i store og afgørende Spørgsmaal dør føres Kampen i dette Land for eller imod Socialdemokratiet.

Jeg maa maaske her have Lov til at indskyde den Bemærkning, at vi selvfølgelig ikke forandrer vor Politik eller vore Anskuelser, fordi et Valg har faaet et mindre gunstigt Udfald for os. Vor Politik er i enhver Henseende fornuftigvis stadig den samme, og jeg ønsker at tilføje, at naar man fra forskellige Sider i de stedfundne Formandsvalg indenfor Partiet har villet se en Ændring af vor Politik, er dette helt urigtigt. Vi er stadig at træffe paa den Politik, hvor vi altid har staaet, og vi kan henvise til, hvorledes Stillingen er i andre Lande, hvorledes man i Sverige efter den store borgerlige Valgsejr, hvor det var det svenske Højre, som havde den største og betydeligste Fremgang, fra det svenske Højres Side sagde: Saaledes som Situationen efterhaanden udvikler sig, mener vi, det er nødvendigt at samles paa bredt Grundlag, paa bredt, borgerligt Grundlag til Kamp mod Socialdemokratiet. For os her i Landet kan Stillingen efter vort Tykke ikke være det samme overfor det ene liberale Parti, det radikale Venstre, paa Grund af den Stilling, dette Parti indtager i Forsvarsspørgsmaalet, men Retningslinien er den samme for det ene konservative Parti som for det andet, og vi mener, den er den rigtige. Men samtidig med at jeg siger dette, maa jeg naturligvis ogsaa understrege, at Regeringens og Venstres stadige Afvisning af et nært Samarbejde ikke kan være og ikke er uden Virkning, og at denne stadige Afvisning fra Venstres Side ganske naturligt maa medføre, at det maa hævdes med største Styrke, at hvad der er Ret for den ene, naturligvis ogsaa er det for den anden; i saa Henseende er Stillingen ens for de to Partier, og vi for vort Vedkommende kan kun beklage, at Regeringen ved Forelæggelsen af Forsvarsloven i samme Skikkelse som i Fjor, til Trods for den Stilling, vi gennem vor Ordfører da indtog, og ved Forelæggelsen af Valglovsforslaget har lagt hele Situationen i Socialdemokratiets Hænder.

Regeringen har i Trontalen meddelt, at det var dens Hensigt at begrænse Lovgivningsarbejdet, og hertil har den vor fulde Tilslutning, men det kan jo ikke være andet, end at det kun kan give bange Anelser, naar man hører, at Løftet just blev afgivet, efter at man paa en Række

af Lovgivningsomraadet største og vigtigste Punkter havde opremset en stor Mængde Lovforslag, som vilde blive fremsat. Vi har allerede nu vedtaget 2 Lovforslag, og Regeringen har i Forgaars fremsat mellem 20 og 30, saa jeg haaber, at Fremtiden ikke maa blive de første Dage lig. Men Kravet om en Begrænsning af Lovgivningsarbejdet og Kravet til en normal Rigsdagssamling er jo aldeles ikke noget nyt. I Virkeligheden har enhver Regering og ethvert Parti krævet, at man skulde gennemføre det. Ser vi paa, hvordan Udviklingen har været, ser vi, at i Rigsdagssamlingen 1924—25 gennemførtes 89 Love, i Rigsdagssamlingen 1925—26 77, i 1926—27 84, hvoraf de 6 i Ministeriet Staaings Tid, og i Samlingen 1927—28 endelig 83; og medens man vel kan godskrive det forholdsvis store Antal Love i Rigsdagssamlingen 1926—27 Nedskaeringen; og hvad der i den Henseende var nødvendigt af Lovgivningsarbejde, saa kan man af Tallet for 1927—28 se, at Forbedringen ikke har været stor. Vi vil altsaa for vort Vedkommende give Begrænsning og Forenkling af Lovgivningsarbejdet vor Tilslutning. Det er af overmaade stor Værdi, at Lovgivningsarbejdet ikke bliver af et saadant Omfang, at Befolkningen ikke kan følge med i det, og at de, der gennem den lige og almindelige Valgret skal tage Stilling til det Arbejde, som her udføres, ikke i fuldt Omfang kan følge Arbejdet herinde. Og vi henstiller da ogsaa til Overvejelse, om det ikke vilde være rigtigt, samtidig med at man gennemfører dansk Lovs Indførelse i Sønderjylland — og der er jo ingen Tvivl om, at dette Lovarbejde skal gennemføres gennem et administrativt Udvalg eller paa hvad Maade det nu kunde gøres, at faa foretaget en Gennemgang af hele den gældende Ret. Jeg tror, at mange overflødige Bestemmelser derigenom kunde slettes, jeg tror, der kunde skabes større Enkelhed og Klarhed i Lovene, og jeg vil derfor henstille til Overvejelse, om det ikke var rigtigt at tage dette Spørgsmaal op til Drøftelse. Men samtidig med at vi henstiller dette, vil vi gerne pege paa, at det efter vor Opfattelse vilde være overmaade nyttigt, om man med saa stor Styrke som muligt gik ind for en Decentralisation, en Afløsning af det forholdsvis stærke Centralstyre, vi har. Af nationalpolitiske Grunde vilde dette være af god Virkning, ligesom det utvivlsomt ogsaa kunde give Besparelser, og hele vort administrative Apparat vilde ved en saadan Decentralisation komme i